GAZETA LWOWSKA.

Wychodzi z Dodatkiem codziennie, prócz świąt i niedzieli. Prenumerata kwartalna miejscowym 4 złr. 15 kr., odbierającym pocztą 4 złr. 40 kr., insercyę opłacają od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr. następnie po 2 kr. m. k.

Nr. 132. Wtorek 10. Czerwca 1851. Rok gazecie 40.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 7. czerwca. Dnia 7. czerwca 1851 wyszedł w c. k. galicyjskiéj drukarni rządowéj i został rozdany XI. zeszyt dziennika rządowego ustaw krajowych dla kraju koronnego Galicyi.

Lwów, 28. maja. Tutejszy kupiec i członek Lwowskiéj izby handlowéj p. Karol *Werner* ofiarował otrzymane w kwocie 415 zr. 30 kr. wynagrodzenie za koszta podróży do Wiédnia, gdzie był powołany dla asystowania obradom nad nowym projektem austryackiéj taryfy cłowéj na cele dobroczynne, a mianowicie połowę dla wsparcia funduszu szkół tutejszéj gminy ewangielickiéj, a drugą połowę dla pomnożenia kapitału galicyjskiego instytutu ślepych.

C. k. prezydyum krajowe ma sobie za miły obowiązek podać ten szczodrobliwy dar z wyrazem najczulszego podziękowania do wiadomości publicznéj.

Lwów, 29. maja. Na rzecz pięciu głównych funduszów inwalidów Radetzkiego, Weldena, Jellaczyca, Haynaua i Latoura wpłynęła od plebana w Zaleskiéj Woli ks. Dymitra Pohoreckiego do Przemyskiego urzędu obwodowego kwota 30 zr. m. k.

Ten patryotyczny dar podaje się z wyrazem najczulszego podziękowania do wiadomości publicznéj.

Wiédeń, 3. czerwca. Dnia 4. czerwca wyjdzie w c. k. nadwornéj i rządowéj drukarni w Wiédniu i będzie rozesłany XXXV. zeszyt powszechnego dziennika rządowego ustaw państwa, a mianowicie we wszystkich podwójnych wydaniach, z wyjątkiem *romańsko*-niemieckiego, tudzież XI. zeszyt z roku 1850 w *madjarsko*-niemieckiem podwójnem wydaniu.

Następnie wyszedł d. 31. maja 1851 zeszyt XXXIV. z r. 1851 we wszystkich podwójnych wydaniach z wyjątkiem *romańsko*-niemieckiego i LXXX. zeszyt z r. 1850 w czesko- i halicko-rusko-niemieckiem podwójnem wydaniu.

Treść tych zeszytów podano przy piérwszem ogłoszeniu.

Sprawy krajowe.

(Wylosowane d. 7. czerwca listy zastawne gal. stan. towarzystwa kredytowego.)

Lwów. Dnia 7. czerwca b. r. odbyło się 17te losowanie listów zastawnych gal. stan. towarzystwa kredytowego za sumę: 72,200 złr. Wyciągnięte losem i w następującym wykazie poszczególnione listy zastawne wypłacone będą na dniu 31. grudnia 1851 r. i następnie monetą konwencyjną przez kasę towarzystwa kredytowego.

W y k a z

Seryi II. po 5000 złr. sztuk trzy; nra. ser: 3, 197, 282.

Seryi III. po 1000 złr. sztuk czterdzieści trzy: nra. ser.: 132, 749, 1130, 1275, 1586, 1759, 1897, 1918, 2098, 2285, 2567, 2825, 2849, 2880, 2964, 3137, 3303, 3359, 3516, 3774, 4173, 4249, 4470, 4594, 4598, 5115, 5157, 5435, 5489, 5511, 5712, 5758, 6328, 6785, 6930, 6944, 6949, 7057, 7067, 7152, 7544, 7563, 7793.

Seryi IV. po 500 złr. sztuk ośmnaście; nra. ser.: 79, 112, 478, 738, 865, 1381, 1398, 1659, 1737, 1781, 1876, 1918, 1945, 2354, 2453, 2478, 3013, 3106.

Seryi V. po 100 złr. sztuk pięćdziesiąt dwie; nra. ser.: 198, 376, 424, 615, 658, 664, 724, 867, 944, 1165, 1210, 1325, 1412, 1493, 1762, 2170, 2657, 2733, 2879, 2885, 2982, 3390, 3591, 3769, 3902, 3924, 4016, 4057, 4111, 4201, 4314, 5056, 5401, 5462, 5541, 5633, 5918, 6138, 6239, 6005, 6554, 6587, 6705, 7007, 7061, 7168, 7192, 7201, 7221, 7611, 7971, 8087.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego wzywa niniejszém posiadaczy wykazanych powyżéj listów zastawnych, aby się o spłatę kapitału dnia 31. grudnia 1851 do kasy Towarzystwa kredytowego we Lwowie, lub też do domów handlowych: Franciszka Antoniego Wolfa w Krakowie; Kendlera i spółki we Wiédniu; Michała Kaskla w Drezdnie; Mendelsohna i spółki w Berlinie; a w Frankfurcie n. M. do braci Bethmanów zgłosili; ponieważ procentowanie tych listów z powyżéj oznaczonym dniem ustaje, a kupony, któreby za dalszy czas wypłacone były, od kapitału potrącone zostaną.

(Wykaz przychodów i wydatków państwa austr. w I. kwartale roku administracyjnego 1851.)

Wiédeń, 4. czerwca. Gazeta Wiédeńska zawiera wykaz przychodów i wydatków rządowych we wszystkich koronnych krajach austryackiéj monarchyi w pierwszym kwartale administracyjnego r. 1851, t. j. od 1. listopada 1850 do 1. stycznia 1851.

Według tego wynosiły *przychody rządowe:* w stałych podatkach, a to:

Podatek gruntowy	13,112,417	złr.
Podatek domowy	1,306,190	„
Podatek sukcesyjny (zaległości)	18,201	„
Subsidium ecclesiasticum	800	„
Podatek osobowy w Dalmacyi	399	„
Podatek zarobkowy	668,040	„
Aversuale z Tryestu zamiast zarob. podatku	15,000	„
Podatek żydowski (zaległości)	54,869	„
Podatek dochodowy	850,806	„
Stałe podatki Krakowskiego okręgu	41,877	„
W ogóle	16,068,599	„

Następnie w niestałych daninach, a to:

Akcyza	6,643,855	złr.
Cło	5,176,982	„
Sól	6,064,391	„
Tytoń i tabaka	3,134,529	„
Stępel	2,056,610	„
Taxy	865,689	„
Loterya	946,199	„
Myto	519,973	„
Puncyrowanie	24,701	„
Połączone należytości w wenec. lomb. królestwie	60,160	„
Przychód z prochu i saletry „ „	35,540	„
W ogóle	25,528,629	„
Po odtrąceniu niedoboru z poczty w kwocie	125,149	„
Pozostaje	25,403,480	„

Z własności państwa, następnie z górnictwa i mennictwa wpłynęło, a to:

Dochód z dóbr rządowych	875,289	złr.
Sprzedaż dóbr rządowych	13,828	„
Opróżnione beneficya duchowne	9,435	„
Utrzymywanie rządowych kolei żelaznych	330,037	„
Górnictwo	439,770	„
Mennictwo	758,881	„
W ogóle	2,427,240	„
Po odtrąceniu niedoboru w fabrykach rządowych (dla większego wydatku na drukarnię rządową) w kwocie 128,021 złr. pozostaje	2,299,219	złr.
Przewyżki amortyz. funduszu wyniosły	2,410,513	„

Różne zwyczajne przychody wynosiły:

Fiskalności i przypadłości w kwocie	52,068	„
Kwoty z rozmaitych funduszów	44,448	„
Dary patryotyczne	1,727	„
Zysk na monecie i wexlach	47,602	„
Renty z uwolnienia od ciężarów grunt.	245,121	„
Osobne przychody administracyi wojskowéj tudzież inne dochody	916,176	„
W ogóle	1,307,142	„
Co wynosi sumę zwyczajnych przychodów	47,488,953	„

Jako nadzwyczajne dochody są: przypadłe bankowi za zrzeczeniem się w ciągu roku 1850, 3 procent. prowizye wpłynionych do kas bankowych asygnatów kasowych i biletów skarbowych w kwocie	908,603	„
Sardyń. indemnizacya wojenna w kwocie	4,243,055	„

Zysk na monecie i wexlach, który wyniknął z téj kwoty sardyń. indemnizacyi wojennéj i ani na

spłaty narodowemu bankowi, ani na bezpośrednie spłaty dla zagranicy obrócony nie był . 310,791 „

W ogóle . . 5,462,449 „

A zatem okazuje się ogółowa suma przychodów w kwocie 52,951,402 złr.

Wydatki rządowe są następujące:

Za dług państwa, a to: w prowizyach za uprocentowany dług państwa 10,433,059; w prowizyach za dług potoczny 790,276 (obie pozycye z wyłączeniem pozycyi funduszu amortyzacyjnego); w spłaceniu pożyczki loteryjnéj 961,904; zakupienie wylosowanych obligacyi dawniéjszego długu państwa 8,300; dotacya amortyzacyjnego funduszu długów państwa 473,779; prowizye od znajdujących się w jego posiadaniu efektów państwa 1,892,409; kontraktowe wykupienie wydanych bankowi obligacyi za ściągnienie papierowych pieniędzy w. w. 664,289 w ogóle 15,224,547 złr.

Następnie dwór . . . . 1,303,927 „

Rada ministeryalna . . . . 29,521 „

Ministeryum spraw zewnętrznych . . . . . 444,167 „

Ministeryum spraw wewnętrznych, a to: kierunek centralny 148,075; wydatki sejmowe 1,510; polityczne administracye w krajach koronnych 2,483,877; bezpieczeństwo publiczne 660,483; wydatki żandarmeryi 1,480,210; wydatki stanowe 26,500; dla gmin dalmatyńskich 40,000; zakłady dobroczynności (między temi 60,000 złr. na nadzwyczajne budowle) 520,615; zakłady szczepienia ospy 3,900; instytuta kryminalne 293,227; komisye uwolnienia od ciężarów gruntowych 226,040; wsparcie dla mieszkańców Baczka i Temeskiego Banatu, z powodu wojennych wypadków w roku 1849 — 30,739. W ogóle 5,915,176 „

Ministeryum wojny *(włącznie z przypadającemi po większéj części w tym kwartale wydatkami na uzbrojenie wojenne.)* . . . . . 36,901,050 „

Ministeryum finansów (w tem straż finansowa sama w kwocie 1,397,965.) . . . . 4,808,435 „

Ministeryum sprawiedliwości . . . . 3,711,410 „

Ministeryum wyznań religijnych i nauki publ. . . 1,018,027 „

Ministeryum handlu, przemysłowości i budowli publ. 7,558,456 „
(wtem budowle kolei żelaz. w kwocie 3,741,436; środki rozszerzenia i wydoskonalenia kolei żelaznych w kwocie 405,600; zakupienie prywatnych kolei żelaznych 634,250; budowa telegrafów rządowych 125,958 budowa gościńców 1,420,727 i t. d.)

Ministeryum kultury krajowéj i górnictwa . . . 66,409 „

Władze kontroli . . . . 582,326 „

Okazuje się zatem ogółowa suma wydatków . 77,563,451 „

Z których na zwyczajne wydatki przypada 47,805,764 a na nadzwyczajne wydatki 29,757,687 złr.

Porównawszy zwyczajne przychody . . . . . 47,488,953 „

Z zwyczajnemi wydatkami w kwocie . . . . 47,805,764 „

Okazuje się niedobór w kwocie . . . . . . 316,811 „

W porównaniu nadzwyczajnych dochodów . . . 5,462,449 „

z nadzwyczajnemi wydatkami w kwocie . . . . 29,757,687 „

okazuje się w nadzwyczajnéj potrzebie niedobór . 24,295,238 „

Przeto ogółowy niedobór wynosi 24,612,049 złr., z których na amortyzacyę długów przypada 1,233,654 złr.; na ulokowanie kapitału przez koleje żelazno i inne nadzwyczajne budowle 5,342,244 złr.; a zatem na rzeczywisty obrót 18,036,151 złr.

Osobne przypływy przez operacye kredytowe wynosiły w piérwszym kwartale 1851 — 35,106,459.

Z tego obrócono po większéj części na amortyzacyę długów 8,286,281 złr.

W porównaniu téj sumy z osobnemi przypływami 35,106,459 okazuje się przewyżka téj ostatniéj w kwocie 26,820,178; z których na pokrycie niedoboru 24,612,049, a resztę w kwocie 2,208,129 złr. na forszusy obrócono.

(Kurs wiedeński z 7. czerwca 1851.)

Obligacye długu państwa 5% — $96^{1}/_{16}$; $4^{1}/_{2}$% — 84; — 4% —. 4% z r. 1850 —; $2^{1}/_{2}$% —; wylosowane 4% —. Losy z r. 1834 —.; z roku 1839 —. Wied. miejsko bank. $2^{1}/_{2}$% —. Akcye bankowe 1238. Akcye kolei północ. $1307^{1}/_{2}$. Glognickiej kolei żelaznéj —. Odenburgskie —. Budwejskie 268. Dunajskiej żeglugi parow. 558. Lloyd —.

Portugalia.

(Wiadomości z Lizbony.)

Nadesłane tu przez Hyszpanię wiadomości z Lizbony sięgają po dzień 21., ale nie są szczególniejszéj wagi. — Książę Saldanha nie utworzył jeszcze stanowczego ministeryum. — Zbiegowiska na niektórych punktach stolicy rozprószono bez zaburzenia spokojności publicznéj, i już się nie powtórzyły. — We wszystkich gałęziach administracyi składano urzędników z posady i mianowano nowych. Nie zbywało także na dekretach deportacyi i wygnania. — Jak się zdaje będą nowi ministrowie z partyi septembrystów obrani. — Według prywatnych listów z Lizbony okazuje się partya septembrystów bardzo powściągliwą i całą swą czynność chce rozwinąć na powszechnych wyborach, gdyż przy téj sposobności spodziéwa się świetnego zwycięztwa. Zresztą sądzą powszechnie, że septembryści w Portugalii mają obecnie największą nadzieję dostania się do władzy.

(Depesze telegraficzne.)

Depesza telegraficzna posła francuskiego w Madrycie do francuskiego ministra spraw zewnętrznych donosi o zwołaniu kortezów jak następuje:

Madryt, 31. maja $5^{1}/_{2}$ godz. wieczór. Królowa Portugalii rozwiązała dekretem z 25go b. m. izbę deputowanych zwołując oraz kortezów na dzień 15. września dla zrewidowania konstytucyi.

Lizbona, 29. maja. Miasto spokojne. Utworzyła się komisya dla finansów; minister finansów obiecuje regularne spłacanie dywidend.

Oporto, 29. maja. Dwa pułki zamierzają wywołać reakcyjne poruszenie, które lud i wojsko przytłumia.

Hyszpania.

(Wstąpienie margrabi Milaflores do gabinetu hyszpańskiego.)

Paryż, 28. maja. Ponieważ urzędowy *Monitor* nie powtórzył onegdaj telegraficznego doniesienia z Madrytu względem nominacyi margrabi Miraflores hyszpańskim ministrem spraw zewnętrznych, więc zaczęto już powątpiewać o prawdziwości tego wypadku, aż oto otrzymane dzisiaj z Madrytu listy potwierdziły to ważne zdarzenie. Mówię ważne, tak pisze korespondent dziennika Lloyd, gdyż wstąpienie margrabi de Miraflores do hyszpańskiego gabinetu, zapowiada pomyślną dywersyę tak w wewnętrznej jak w zewnętrznéj polityce hyszpańskiéj.

Margrabia de Miraflores jest właściwym twórcą sławnego traktatu poczwórnego przymierza między Hyszpanią, Portugalią, Francyą i Anglią w zamiarze utrzymania w Hyszpanii tronu dla córki Ferdynanda Siódmego, a w Portugalii dla córki Dom Pedra. Przeto margrabia de Miraflores zamierza istotnie udzielić królowy Donnie Maryi zbrojnéj pomocy Hyszpanii, dla utrzymania jéj pomimo usiłowań septembrystów w posiadaniu korony. A że i Ludwik Napoleon oświadczył się w podobnym duchu na korzyść córki Dom Pedra, tedy marszałek Saldanha, który zakroił na abdykacyę królowéj Donny Maryi, musi teraz ustąpić, do czego mu nawet lord Palmerston dobrą dał radę. Zapewne lord Palmerston byłby inaczéj sobie postąpił, gdyby Ludwik Napoleon nie był się oświadczył wyraźnie, że będzie wspierać rząd Maryi wszelkiemi środkami, jakie tylko ma na swoje zawołanie. Jednakże największą trudnością, jaką napotkał Ludwik Napoleon w wykonaniu swego zamiaru, było więcéj niż dwuznaczne postępowanie gabinetu pana Bravo Murillo.

Wstąpienie margrabi de Miraflores do hyszpańskiego gabinetu oznacza tem bardziéj nową fazę w zagranicznéj polityce Hyszpanii, że margrabia de Miraflores, pominąwszy traktat poczwórnego przymierza, który on w rzeczywistość wywołał, przez cały przeciąg politycznego zawodu swego zawsze był wierny zasadzie konserwatywnéj. Należy on do najszczérszych przyjaciół jenerała Narvaez, pod którego administracyą pełnił funkcye prezydenta senatu.

(Depesze telegraficzne.)

Madryt, 2. czerwca. Kortezy otworzono, a ministeryalnego kandydata Mayans obrano większością 165 głosów przeciw 195 prezydentem. Druga dywizya w Portugalskiéj - Estremadona zaprzecza posłuszeństwa, protestuje przeciw rewolucyi i oświadcza się za kartą i królową.

Madryt, 1. czerwca. Eskadra francuska przybyła do Kadyksu, płynie zapewne do Portugalii. *(B. Z.)*

Anglia.

(Posiedzenie izby wyższéj.)

Londyn, 30. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu izby wyższéj przedłożył markiz z Streatalbane petycye przeciw „nadużyciom papiezkim" z 60 miasteczek szkockich; także lord *Brougham* i hrabia *Winchilseat* złożyli kilka petycyi na stole izby. Oprócz tego oświadczył lord *Brougham*, że przedłoży izbie także petycye przeciw bilowi względem tytułów, gdy izba weźmie przedmiot ten pod obradę. Następnie odczytano po raz trzeci dwa bile tyczące się sądownictwa. Potem przedłożył hrabia *Poris* petycyę hrabiego Stradford i wicehrabiego Clancarty o zmodyfikowanie w przysiędze formułki uznającéj osobę królewską za jedyną głowę kościoła. Hrabia Wicklow mniemał, że przypisywanie przysięgi w dziewiętnastym wieku byłoby równie niedorzecznem, jak nieprzyzwoitém. Przysięga ta ma całkiem negacyjne znaczenie, i zaprzecza nawet to, co faktycznie istnieje; nieprawda to bowiem, iż papież nieposiada żadnego znaczenia duchownego w państwie; dowodem tego są najnowsze uchwały parlamentarne, jak np. akta tyczące się zapisów dobroczynnych i cmentarzów irlandzkich. Wypada życzyć sobie, aby lord kanclerz wziął ten bil do ręki. Po powtórném odczytaniu kilku jeszcze mniéj ważnych bilów zapowiedział lord Stanley na poniedziałek obronę petycyi z Liwerpolu, użalającéj się na skutki teraźniejszych ustaw nawigacyjnych. (Słuchajcie, słuchajcie!) Koniec posiedzenia o godzinie 8 wieczór. *(P. S. A.)*

(Petycya względem porucznika Wyburn.)

Londyn, 31. maja. W izbie niższéj przypomniał *D'Israeli* o przedłożonéj przez niego petycyi względem porucznika Wyburn, który wysłany w roku 1835 przez angielskiego posła do Khiwa w Persyi, od emira Bokhary był przyaresztowany. Sądzono powszechnie, że namieniony porucznik umarł; lecz niedawno doniesiono, że przebywa w Pesaauer, i że od roku 1848 trzyma go Chan Kokandy w więzieniu. Siostra jego podała petycyę z żądaniem, aby rząd dał uwolnienia go potrzebne kroki przedsięwziął. Rząd dał odpowiedź,

że od czasu jak się dowiedziano, iż porucznik Wyburn jeszcze żyje, natychmiast uczynił kroki dla wydobycia go z więzienia.

(Depesze telegraficzne.)

Londyn, 1. czerwca. Z Nowego Jorku donoszą, że przyaresztowano 30 sprzysiężonych przeciw Kubie. — Do Liverpola zawinął amerykański statek parowy i przywiózł wiadomość, że Francuzi zagrażają wyspom Sandwichskim.

Londyn, 3. czerwca. Propozycyę pana *Hume* względem mianowania komisyi do rozpoznania podatku od dochodów przyjęto większością 193 głosów przeciw 94. *(B. Z.)*

Francya.

(Posiedzenie izby prawodawczéj z d. 30. maja.)

Paryż, 30. maja. Na dzisiejsze posiedzenie narodowego zgromadzenia nadesłano mnóstwo petycyi o rewizyę konstytucyi; 34 reprezentantów większości, między którymi są Montebello, jenerał Husson, Goutard, Rancé, dwaj sekretarze Berard i Lacaze, przedłożyli dziś te petycye, na niektórych z nich jest 8 do 10,000 podpisów. Większa część żąda poprostu rewizyi, niektóre także zniesienia artykułu 45 przeciw powtórnemu obraniu prezydenta republiki, inne wyraźnie prawnéj rewizyi, inne niezwłocznéj rewizyi. Pięciu reprezentantów lewej strony przedłożyło petycye o przywrócenie powszechnego prawa wyborów, z których jedna żąda oraz zatrzymania konstytucyi z roku 1848. Po załatwieniu ustawy lokalnéj zapowiedział Baroche, minister spraw zagranicznych dodatkowy artykuł do zawartego niedawno z Sardynią traktatu handlu i żeglugi, według którego przyzwolone od tego kraju Anglii i Belgii korzyści będą także Francyi przyznane, a przeto artykuł ten przez narodowe zgromadzenie ratyfikowany być musi. Oświadczenie nagłości nastąpiło natychmiast bez oporu. — *De Parieu* przedłożył potem sprawozdanie komisyi o propozycyi panów Favreau i de Riancey względem zaprowadzenia osobnéj sądowéj procedury dla rewizyi procesów kryminalnych, gdy osądzony został straconym albo umarł, a po śmierci jego okaże się, że wyrok był fałszywy. Wniosek ten wywołany przez potomków pana Lesurques, proszących o rehabilitacyę, a przez przeniesienie rewizyi procesu do sądu kasacyjnego zmierzający zapobiedz mieszaniu się prawodawczego zgromadzenia do upoważnienia władzy sądowéj, jest już do obrad przeznaczony. Z temwszystkiem sprawozdanie komisyi oświadcza się za jego odrzuceniem. — Poczem w dziennym porządku była propozycya względem sprzedania nieprzynoszących żadnego pożytku a wiele kosztujących lasów rządowych, któréj nie wzięto pod obrady, następnie trzecia narada nad policyą bryk ładownych i poczty prywatnéj. Dyskusya ta nie miała żadnéj wagi.

(Prezydent republiki w Dijon. — Wiadomości z Włoch.)

Paryż, 1. czerwca. Nareszcie udał się w podróż prezydent republiki w towarzystwie wielu znakomitych w polityce mężów. Dotąd niewiadome są jeszcze szczegóły podróży, i tyle tylko możemy donieść, że w sobotę wieczór opuścił Paryż i przenocowawszy w Sens przybył o godzinie 10 zrana do Tonnere. Tam zjadł śniadanie, poczem wyruszył w dalszą podróż i o godzinie $2^1/_2$ z południa przybył do Dijon.

Korespondencya elyzejska, z któréj podajemy te szczegóły, zapewnia, że ludność zgromadzona bardzo licznie, witała prezydenta wszędzie hucznemi okrzyki: Niech żyje prezydent! Niech żyje Napoleon!

Pomimo nieobecności tylu znakomitych mężów, którzy towarzyszą prezydentowi, naradzały się dziś przecie rozmaite frakcye parlamentarne dla porozumienia się o skład komisyi specyalnéj, mającéj zajmować się przedkładanemi wnioskami względem rewizyi konstytucyi. Ponieważ komisya ta ma wyjść z biór zgromadzenia, przeto zdaje się, że jutrzejsze odnowienie ich będzie bardzo ważne. Być może, że przy téj sposobności nastąpi zupełne porozumienie się między legitymistami i partyą z Rue des Pyramides, aby lewą stronę wykluczyć całkiem z prezydentury i sekretaryatu.

Bulletin de Paris zbija zupełnie pogłoskę o powtórném wstąpieniu pana Odilon Barrot do ministeryum.

— Z Włoch doszły dziś ciekawe doniesienia do wiadomości publicznéj:

Zapewne niezapomniał jeszcze nikt o tém, że w roku 1848 przyłączyły się do Sardynii obadwa główne miasta księstwa Monaco, mianowicie Monton i Roccabruna. Otóż teraz rozeszła się pogłoska, że Francya żąda zwrócenia tych miast, księciu z Monaco. A nadto utrzymywano jeszcze za rzecz pewną, że do wykonania tego powtórnego wcielenia mają być użyte same wojska sardyńskie. Tymczasem zdaje się, że wszystkie te pogłoski przynajmniéj do dziśdnia były zupełnie bezzasadne. Prawda, że rezydujący w Nizza konzul francuski poczynił pewne kroki, z których wnosić można, że Francya nieuzna tam na przyszłość żadnego innego rządu prócz książęcego. Lecz teraz zmienił się stan rzeczy. Z Turynu nadeszła depesza do konzula w Nizza, która spowodowała go wysłać kuryera do ajenta konzularnego w Monton z rozkazem, aby zaniechał tymczasowo wykonanie poleconych sobie rozporządzeń. Tymczasem zaś wysłała także rada municypalna dwóch deputowanych do Turynu dla usunięcia wszelkich trudności nowych, któreby przeszkadzały wcieleniu tych obudwu miast do królestwa sardyńskiego.

(Depesze telegraficzne.)

Paryż, 2. czerwca, wieczór godz. 8. Prezydenta republiki przyjęto w Dijon bardzo świetnie. W mowie swéj przy otworzeniu kolei powiedział prezydent pomiędzy innemi: We Francyi zaczyna się teraz nowa epoka polityczna. Życzenie względem rewizyi konstytucyi wzmaga się. Pełen ufności oczekuje on manifestacyi kraju i uchwał legislatywy. Jakichkolwiek obowiązków zażąda kraj, on będzie posłusznym. Francya niezaginie w jego ręku. — O stanowisku swojém w obec prawa wyborczego nie mówił prezydent nic stanowczego. — W zgromadzeniu ustawodawczém żądał Fabvier sprawozdania o wniosku p. Larochejacquelin względem zniesienia ustawy wyborczéj. Po krótkiéj debacie, w któréj mieli udział sprawozdawca Chegaray, Faucher i Larochejacquelin, przyjęto porządek dzienny. Zresztą niebyło to posiedzenie wcale interesujące. Przez cały czas rozmawiano bardzo żywo o mowie prezydenta w Dijon. *(G. Wr.)*

Paryż, 3. czerwca 8 godz. wieczór. Na posiedzeniu izby prawodawczéj przedkłada Gourgaud ustawę względem wynagrodzenia wojskowych rannych w walce lutowéj. Śród wielkiego wzruszenia w zgromadzeniu mówią pp. Monnier, Changarnier i Charras. Larochejacquelin żąda równego wynagrodzenia dla żołnierzy rannych w lipcu r. 1830. Changarnier wstępuje na mównicę i chce uspokoić zgromadzenie oświadczeniem, że chociażby przyjęto wniosek, armia przecież niebędzie popierała dowolności publicznéj. Słowa te wywołały wielką senzacyę. Minister Faucher wstępuje na mownicę z oświadczeniem, że rząd niemyśli dopuszczać się żadnego kroku dowolnego. Następuje potem interpelacya pana Piscatory względem mowy, którą prezydent republiki miał w Dijon. Niektóre dzienniki przytoczyły z niéj okresy obrażające izbę prawodawczą, które nie są zawarte w *Monitorze*. Minister Faucher odpowiada, że tylko jedna mowa istnieje, mianowicie ta, która się znajduje w *Monitorze*. Interpelant oświadcza, że zaspokojony jest tą odpowiedzią i przyjęto porządek dzienny. — Wybory do biur wypadły na stronę partyi konserwacyjnéj. *(B. Z.)*

Paryż, 4. czerwca, 8 godz. wieczór. W izbie prawodawczéj odbywa się wybór urzędników kwestury. Komisya dla ustawy o gminach przedkłada sprawozdanie. Proponuje, ażeby mandaty radzców municypalnych i jeneralnych do piérwszego grudnia przedłużono. — W piątek ma się odbyć wybór komitetu dla rewizyi konstytucyi.

Włochy.

(Poczta włoska.)

Turyn, 2. czerwca. Izba deputowanych ustanowiła komisyę dla rozpoznania projektu do ustawy o pożyczce kolei londyńskiéj w kwocie 75 milionów.

Nizza, 30. maja. Znany autor protestacyi, deputowany Avigdor, został wypuszczony z aresztu i będzie teraz indagowany na wolnéj stopie.

Rzym, 20. maja. Podług francusko-austryackiéj umowy pod względem stanu wojsk załogowych z obu stron mają Austryacy wkroczyć do prowincyi Spoleto. — Monsignor Clementi został mianowany nuncyuszem papieskim dla Meksyku, a Sacconi powróci jako nuncyusz do Mnichowa.

Neapol, 26. maja. Król. angielski poseł sir Temple wyprawił w dzień urodzin Królowy świetną ucztę dyplomatyczną. *(L. k. a.)*

(Depesza telegraficzna.)

Turyn, 1. czerwca. Rada gminy przeznaczyła plac kasztelu przed królewskim pałacem na wzniesienie pomnika narodowego dla Króla Karola Alberta. — W izbie deputowanych przyjęto 9 kategoryi cłowéj taryfy.

Niemce.

(Sprostowanie.)

Frankfurt, 28. maja. Wiadomość, że austryaccy i pruscy członkowie centralnéj komisyi związkowéj złożą z osobna pełnomocnictwa swoje w ręce posłów Austryi i Prus razem ze sprawozdaniem z dotychczasowéj czynności — jest całkiem bezzasadną. Centralną komisyę związkową rozwiąże reprezentujące całe Niemce zgromadzenie związkowe i poruczy wykonanie jéj dotychczasowych pełnomocnictw osobnym komisyom. Gdyby zdanie sprawy ze strony centralnéj komisyi związkowéj okazało się potrzebném, co wszakże niepodobna do prawdy, ponieważ wszystkie rządy bywały uwiadamiane o jéj czynnościach, natenczas, jak się rozumie samo przez się, musiałoby być przedłożone zgromadzeniu związkowemu.

(Kurs giełdy frankfurtskiéj z 3. czerwca.)

Metal. austr. 5% — 74; $4^1/_2$% —. Akcye bank. 1134. Sardyń. $35^1/_4$. Hyszpańskie 3% — $34^{13}/_{16}$. Polskie 500 L. $83^1/_2$.

(Kurs giełdy berlińskiej z 5. czerwca.)

Dobrowolna pożyczka 5% — $105^3/_4$. Obligacye długu państwa $86^3/_8$. Akcye bank. 95. Polskie listy zastaw. $94^1/_4$. Polskie 500 L. 83. 300 L. $144^3/_4$ L. Frydrychsdory $13^1/_{12}$. Inne złoto za 5 tal. $8^2/_3$. Austr. banknoty $79^{11}/_{12}$.

Dania.

(Sprostowanie.)

Kiel, 2. czerwca. Misye panów Pechlin i Reedtz do Warszawy tudzież nota rosyjska przesłana w ostatnich czasach do gabinetu duńskiego, podały niektórym dziennikarzom i ognistą fantazyą obdarzonym korespondentom sposobność do robienia polityki na własny rachunek i udzielania rzeczy najsprzeczniejszych. W rzeczywi-

stości rzecz się ma wcale inaczéj. Pan Pechlin odjechał na wezwanie Cesarza do Warszawy, aby tam wyłożyć zdanie swego dworu co do sukcesyi. Postanowienie gabinetu duńskiego, aby następstwo tronu przenieść na wychowanego w Danii syna księcia Chrystyana Glücksburg, otrzymało przyzwolenie Cesarza. Nota zaś rosyjska przesłana wkrótce po powrocie pana Pechlin do Kopenhagi, niezawiera najmniejszéj wzmianki o sprawie sukcesyi, rozwodzi się tylko w uwagach i życzeniach nad wewnętrzną organizacyą monarchyi, wskazując na krytyczne stosunki europejskie, z których wynika nieodzowna potrzeba spiesznego uregulowania pojedyńczych części kraju w szczególności jak i całéj monarchyi w ogóle. Potem wysłano do Warszawy pana Reedtz, aby osobiście zdał sprawę o duńskich stosunkach krajowych i ze stanowiska całego państwa przedłożył projekta względem organizacyi wewnętrznéj. Przedewszystkiem mają czekać ukończenia obrad Notablów, nim przystąpią do urzeczywistnienia innych projektów.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 2. czerwca. Jego Mość Cesarz rosyjski powrócił w sobotę 31. maja o 11téj godzinie w nocy z Ołomuńca do Skierniewic. Wczoraj o pół do 10téj udał się Jego Ces. Mość do Łowicza i był obecnym na paradzie kościelnéj w obozie tamtejszym. O 4téj z południa powrócił Jego Ces. Mość do Warszawy. Razem z Nim przyjechał także c. k. feldmarszał-lieutenant książę Liechtenstein z swoim adjutantem, pułkownikiem Küller. Wczoraj przybyły także do Warszawy wszystkie znakomite osoby ze świty cesarskiéj.

O pół do 6téj wieczorem powróciła Jéj Mość Cesarzowa Rosyi z Nowéj Aleksandryi z całym dworem swoim do Warszawy. Za przybyciem do pałacu Łazienek przyjmował Ją Jego Mość Cesarz wspólnie z jeneralnym feldmarszałkiem księciem Warszawskim, który także wczoraj powrócił z Ołomuńca.

Z Petersburga przybył do Warszawy rzeczywisty radzca państwa, hrabia Arkadiusz Goleniszczew-Kutuzow, kolega ministeryalnego sekretarza państwa dla Królestwa Polskiego. *(G. Wr.)*

Turcya.

(Depesze telegraficzne.)

Skutari, 28. maja. Z Monastyru przybyło 2 bataliony do Pryserend dla wzmocnienia garnizonu i dawania baczności na miasto Jacomo, gdzie panuje wielka niesubordynacya i do tureckiego komendanta z pistoletu strzelono. Rekrutacyę ukończono spokojnie i już posłano przez Salonichi do Trypolis 2 bataliony rekrutów.

Zara, 1. czerwca. Przybył tu austryacki jeneralny konzul jadąc z Trawnika do Sarajewo. Znajdującego się tamże Haireddin Baszę przywołał spiesznie do siebie Omer Basza.

(Stanowcze rozwiązanie kwestyi wychodźców.)

Konstantynopol, 17. maja. Dnia 8. b. m. oddał Sulejman Bej austryackim komisarzom 85 wychodźców, między tymi także Messarosa, poczem cały orszak puścił się natychmiast prostą drogą do Gemlek, i odbył tę odległość w pięciu dniach (niemal 5 mil dziennie). Pan Jazmagyi, który kierował całą tą sprawą, opuścił aż wieczór następnego dnia Kiutahię, aby się z panem Eder, tłómaczem internuncyatury udać drogą na Brussę, gdzie z ministrem spraw zagranicznych miał przydłuższą konferencyę, w któréj się stanowczo względem zabrania wychodźców na okręt itd. umówiono. Co też dnia 14. b. m. w najlepszym porządku nastąpiło; turecki paropływ zabrał wychodźców dla przewiezienia ich do Dardanelów, gdzie czekał na nich angielski i francuski statek wojenny, który ich według życzenia albo do Liwerpolu albo Marsylii miał zawieźć. Wychodźcy powzięli jednogłośne postanowienie nieprzyjąć gościnności *de la grande nation*, i przenieśli okręt angielski. Poczem z Liwerpola będą odesłani kosztem rządu angielskiego do Ameryki, gdzie rząd Stanów Zjednoczonych oświadczył, że im dla spólnéj uprawy pewną przestrzeń gruntu wyznaczy. Chociaż podczas pobytu austryackich komisarzy — dla których wyznaczono dom naprzeciwko kasarni — w Kiutahia, nieraz dała się słyszeć w kasarni piosnka: *Ein freies Leben führen wir*, a nawet w ostatnim czasie zaszły niejakie nieporozumienia między internowanymi i publiczną władzą turecką, jednakże przy oddaniu i wsiadaniu na okręt zachowali wychodźcy zupełną przyzwoitość a nawet wielka część z nich powitała pana Jazmagyi z uszanowaniem i podzięką jako swego wybawcę. Rząd Ameryki północnéj podpisał w obec Austryi zobowiązanie, że zabranych na pokład swego okrętu wychodźców na żadnym innym punkcie nie wysadzi na ląd, tylko w Nowym Yorku.

(Sprawa Ab-del-Kadera.)

Z Konstantynopola piszą pod dniem 18. maja do *C. Bl.*: Zadaniem pana *Lavalette* jest porozumieć się z Portą względem Ab-del-Kadera. Wiadomo, że Ab-del-Kader, gdy się poddał wojskom francuskim, zastrzegł sobie, aby mu wolno było po jednorocznym pobycie we Francyi, powrócić bez przeszkody do tureckiego państwa, a za to obowiązał się niepowrócić nigdy do Algieru. Poczem Francya żądała gwarancyi od żyjącego jeszcze podówczas Mehmeda Ali albo od Porty, ale ani pierwszy ani druga nie poczuwali się do obowiązku dania téj gwarancyi, a tak Ab-del-Kader siedzi jeszcze podziśdzień w twierdzy d'Amboise. Porta żądała niedawno temu, aby Ab-del-Kadera wypuszczono na wolność, a pan Lavalette otrzymał, jak słychać polecenie, załatwienia téj sprawy, to znaczy użycia wszelkich środków, aby ją jak najdłużéj przeciągnąć albo nakłonić Portę, aby od swego odstąpiła żądania.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe w obwodzie Żółkiewskim.)

Żółkiew, 3. czerwca. Ceny foraliów w ostatnich dwóch tygodniach maja nie bardzo się różniły od cen z pierwszéj połowy tego miesiąca, mianowicie w *Krystynopolu* tylko cena okowity zmieniła się, bo płacono za garniec 2r.20k., więc o 15k. więcéj jak dawniéj. W *Bełzie* żyto spadło o 15k. na korcu i kosztowało 15r.; cetnar siana tańszy o 1r.8k., bo kosztował tylko 2r.37k. Inne artykuły w tém mieście utrzymały się w cenach, któreśmy podali w Num. 118. Gazety naszéj. W *Żółkwi* także ceny jęczmienia, owsa, opału, mięsa wołowego i okowity bez odmiany; korzec pszenicy i żyta zaś tańszy o 1r. a kartofli o 30k., podczas gdy hreczka podniosła się z 11r. na 16r., a siano podrożało o 20k. W *Rawie* sprzedawano korzec pszenicy po 19r.40k.; żyta 14r.17k,; jęczmienia 11r.30k.; owsa 11r.; hreczki 7r.45k.; kartofli 5r.7k.; — cetnar siana po 2r. 15k.; wełny po 52r.30k.; — sąg drzewa twardego po 12r., miękkiego po 10r.15k.; — funt mięsa wołowego kosztował 10k. i garniec okowity 2r.45k. w. w. Z Lubaczowa nie otrzymaliśmy jeszcze doniesienia.

Kurs lwowski.

Dnia 10. czerwca.		gotówką		towarem	
		złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	mon. k.	5	53	5	57
Dukat cesarski	„ „	6	—	6	4
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	14	10	18
Rubel śr. rosyjski	„ „	1	58½	1	59½
Talar pruski	„ „	1	51	1	53
Polski kurant i pięciozłotówk.	„ „	1	29	1	30
Galicyjskie listy zastawne za 100 złr. .	„ „	86	50	87	20

(Kurs wekslowy wiedeński z 7. czerwca.)

Amsterdam 177 l. 2. m. Augsburg 128 l. uso. Frankfurt 127¼ l. 2. m. Genua 149 p. 2. m. Hamburg 188 l. 2. m. Liwurna 125 l. 2. m. Londyn 12-32. l. 2. m. Medyolan —. Marsylia 151 l. Paryż 151 l. Bukareszt —. Konstantynopol —. Agio duk. ces. 33.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. czerwca

Przewielebny ksiądz Baraniecki, arcybiskup r. l., z Złoczowa. — Hrabina Komorowska Zuzanna, z Brodów. — PP. Romaszkan August, z Dobrzan. — Kęszycki Józef, z Zaleszczyk. — Miecikowski Ludwik, z Tarnopola. — Romaszkan Józef, z Brzeżan. — Rzewuski Leon, z Krakowa. — Jakubowicz Józef, z Bakowiec. — Zakrzeski Adolf, z Czołhan. — Żukiewicz Konstanty, z Steniatyna. — Wisłocki Tomasz, z Grabówki. — Jaruntowski Jan, z Świerza. — Wojakowski Kornel, z Lipicy górnéj. — Bogdanowicz Maksymilian, z Przemywółek. — Lang Emanuel, z Wolicy. — Papara Stanisław, z Dolnicza.

Dnia 8. czerwca.

Hr. Ostrorog Leon, z Lubyczy. — PP. Żarski Kazimierz, c. k. radzca apell., z Kulawy. — Onyszkiewicz Fortunat, z Borysowa. — Zamorski Jan, z Niesłuchowa. — Gumowski Wiktor, z Bereznik. — Radziejowski Edward, z Dytkowiec. — Zawadzki Seweryn, z Firlejówki. — Niezabitowski Napoleon, z Nakła.

Dnia 9. czerwca.

Hr. Łoś August, z Werchraty. — Baronowa Petrino Katarzyna, z Moskautz. — Baron Lipowski Karol i Baronowa Kapri Kleopatra, z Czerniowiec. PP. Broniewski Henryk, z Balic. — Jorkasz August, ze Stoków. — Lewicki Józef, z Bonowa. — Strzelecki Krzysztof, z Przemywółek. — Lekczyński Jan, z Żółkwi. — Głogowski Artur, z Bojańca. — Kriegshaber Józef, z Niedawy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. czerwca.

Hr. Krasicki Karol, do Przemyśla. — Hr. Lanckoroński Teodor, do Póddubiec. — PP. Bibikoff, ces. ros. fliegel-adjutant i jenerał infanteryi, do Krakowa. — Chyliński Adolf, do Krzywego. — Szymanowski Szymon, do Spassowa. — Polanowski Aleksander, do Zmitkowa. — Mierzyński Rafał, do Baryłowa. — Strachocki Roman i Józef, do Rudnik. — Broniewski Henryk, do Rogużna. — Fontana Wincenty, do Siedlisk.

Dnia 8. czerwca.

Hr. Starzeński Michał, do Przemyśla. — PP. Urbański Jan, do Żółkwi. — Bogdanowicz Maksymilian, do Przemywółek. — Szawłowski Ludwik, do Przewłoki. — Jakubowicz Józef, do Bakowiec.

Dnia 9. czerwca.

Baron Medam, ces. ros. major, do Krakowa. — PP. Słobiecki Leon, do Bartatowa. — Rudnicki Teodor, do Strzałek.

T E A T R.

Dziś: przedstaw. niem.: **„Chonchon, die Savojardin"** oder **„Die neue Fanchon."**
Jutro: dramat polski: **„Pani zamku St. Tropez."**

Na c. k. loteryi we Lwowie wyciągnięto dnia 7. czerwca 1851 roku następujące pięć numera:

68. 43. 48. 56. 23.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 18. i 28. czerwca.

Główny Redaktor **M. Szczeniawa Sartyni.**

Z c. k. galic. drukarni rządowéj.